

כְּמָה דְּגוּפָא דֵּהוּא בְּרָא דְיוֹלִיד, אֶקְרִי בֶן תְּמוּרָה. אוּף הָכִי בְּנַפְשָׁא
בֶן תְּמוּרָה אֶקְרִי. דֵּהָא לָא מְשִׁיף מְשִׁיכוּ קְדִישָׁא בְּהוּא
הִרְהוּרָא, וְנַפְשָׁא דִילִיה אֶתְחַלֵּף בְּדַרְגָּא אַחְרָא.

יַעֲקֹב שְׁלִימָא דְכָלָא, גְּלִי קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְכָל אֶרְחוּי בְּקִשׁוּט
הוּו, וְהִרְהוּרָא דְקִשׁוּט הִרְהוּר תְּדִיר בְּכָלָא. בְּהוּא לִילְיָא
דְּמִשְׁמֵשׁ בְּאַתְתִּיה בְּלָאָה, הִרְהוּרָא דִילִיה בְּרַחֵל הוּת. מְשִׁמֵשׁ בְּלָאָה
וְחָשִׁיב בְּרַחֵל, וּמְקוּרָא דִילִיה בְּהוּא הִרְהוּרָא דִילִיה אֶזְלָא.

וְלָאו לְדַעְתָּא, דֵּהָא לָא הָוָה יָדַע. בְּגִין כֶּף, לָא סְלִיק רְאוּבֵן בְּשָׁמָא.
קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דֵּהוּה יָדַע, אַחְמִי לִיה וְאָמַר, רְאוּ בֶן
דְּאַתְיָלִיד בְּעֶלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִרְמִיָּה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים
וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ, אֵל תִּקְרִי אֶרְאֶנּוּ אֶלָּא אֶרְאֶנּוּ, דִּי־סִתְּפִלוּן בִּיה.
וּבְגִין דְּאַתְגְּלִי קַמִּיה דְּקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, דֵּהָא לָאו לְדַעְתָּא הָוָה
וּבְאַרְח קִשׁוּט הִרְהוּר בְּרַעוּתִיה יַעֲקֹב, לָא אִיפְסֵל מְגוּ שְׁבִטִין
קְדִישִׁין, דְּאִי לָאו הָכִי הָוָה אִיפְסֵל.

וּבְגִין דֵּהִרְהוּרָא עֶקְרָא אִיהוּ וְעַבִּיד עוּבְדָּא, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא

לשון הקודש

וְלֹא לְדַעְתָּא, שְׁהַרִי לֹא הָיָה יוֹדַע, מִשׁוּם
כֶּף לֹא עָלָה רְאוּבֵן בְּשֵׁם. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁהָיָה יוֹדַע, הִרְאָה לוֹ וְאָמַר, רְאוּ
בֶן שְׁנוּלָד בְּעוֹלָם. וְעַל בֶּן כְּתוּב (יִרְמִיָּה כג)
אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא
אֶרְאֶנּוּ. אֵל תִּקְרִי אֶרְאֶנּוּ אֶלָּא אֶרְאֶנּוּ,
שִׁי־סִתְּפִלוּ בּוֹ. וּמִשׁוּם שְׁהִתְגַּלָּה לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהַרִי זֶה הָיָה לֹא
לְדַעְתּוֹ וּבְדַרְדֵּךְ אֶמֶת הִרְהוּר בְּרַעוּנוֹ
יַעֲקֹב, לֹא נִפְסֵל מִתּוֹךְ הַשְּׁבִטִים
הַקְדוּשִׁים, שְׂאֵם לֹא כֶּף – הָיָה נִפְסֵל.
וּמִשׁוּם שְׁהִרְהוּר הוּא עֶקֶר וְעוֹשֵׂה

כְּמוֹ שְׁנוּפּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן שְׁיוֹלִיד נִקְרָא
בֶּן תְּמוּרָה, כֶּף גַּם בְּנַפְשׁ נִקְרָא בֶּן
תְּמוּרָה, שְׁהַרִי לֹא מוֹשֵׁף מְשִׁיכָה
קְדוּשָׁה בְּהִרְהוּר הַהוּא, וְנַפְשׁוֹ
מִתְחַלֶּפֶת בְּדַרְגָּה אַחְרָת.

יַעֲקֹב הַשְּׁלָם שֶׁל הַבַּל, גְּלוּי לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל דְרָכֵינוּ הִיוּ
בְּאֶמֶת, וְהִרְהוּר שֶׁל אֶמֶת הִרְהוּר תְּמִיד
בְּכָל, בְּאוֹתוֹ הִלְיָה שְׁשִׁמֵשׁ עִם אִשְׁתּוֹ
לָאָה, הִהִרְהוּר שְׁלוֹ הָיָה בְּרַחֵל. מְשִׁמֵשׁ
עִם לָאָה וְחוֹשֵׁב עַל רַחֵל. וְהַמְקוּר שְׁלוֹ
הִלֵּךְ בְּהִרְהוּר הַהוּא שְׁלוֹ.

דְּהוּה יָדַע הֵהוּא הִרְהוּרָא, בְּאַתֵּר דְּאַתְדַּבְקָא. בְּהֵיִא טְפָה קְדַמָּאָה,
אֶסְתַּמַּר לִיה בְּכִירוּתָא, דְּכְתִיב, (דברי הימים א ה) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו',
נִתְּנָה בְּכוּרְתוֹ לְיוֹסֵף. בְּהֵהוּא אַתֵּר דְּהִרְהוּרָא אֶזְלָא וְאַתְדַּבְק בְּהֵיִא
טְפָה, תַּמָּן אַתְדַּבְק וְאַתְמָסַר הֵהוּא בְּכוּרָה. וְאַתְנַטִּילַת בְּכוּרָה
מֵרְאוּבֵן, וְאַתְמָסַר בְּאַתֵּר דְּהִרְהוּרָא אַתְדַּבְק בָּהּ. בְּרַחַל הִרְהַר
וְאַתְדַּבְק רְעוּתָא, בְּרַחַל אַתְדַּבְק בְּכִירוּתָא, וְכָלָא אַתְהִדַּר בְּתַר
הִרְהוּרָא וּמַחְשָׁבָה.

כְּגוֹוְנָא דָא, הִרְהוּרָא וּמַחְשָׁבָה, עָבִיד עוּבְדָא וְאַתְמַשֵּׁף מְשִׁיכוֹ,
בְּכָל מַה דְּאַתְדַּבְק בַּר נָשׁ בְּסַתְרָא, דְּכְתִיב, (דברים כה) לֹא
תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר, יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ, וְהָכָא
אַצְטְרִיף הִרְהוּרָא וְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא. וּבְהֵהוּא רְעוּתָא וּמַחְשָׁבָה,
מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ וְעָבִיד עוּבְדָא דְאַצְטְרִיף, וְלֹא יִשְׁתַּצִּי שְׂמָא דְמִיתָא
מֵעֲלָמָא.

וְסַתְרָא דָא (איוב לד) אִם יָשִׁים אֱלֹהֵי לְבוֹ רִחוּ וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹהֵי יַאֲסֹף,
דְּהָא וְדָאֵי רְעוּתָא וּמַחְשָׁבָה, מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ, וְעָבִיד עוּבְדָא
בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיף. וְעַל דָּא, בְּצִלוּתָא אַצְטְרִיף רְעוּתָא וְהִרְהוּרָא

לשון הקודש

כְּמוֹ כֵּן הִרְהוּר וְהַמַּחְשָׁבָה עוֹשִׂים
מַעֲשֵׂה, וְנִמְשַׁכְת מְשִׁיכָה בְּכָל מַה
שְׁנַדְבַק אָדָם בְּסַתְרָא, שְׂכַתוּב (דברים כה)
לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר
יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ. וְכֵאֵן צְרִיף הִרְהוּר
וְרִצוֹן לְהַתְדַּבְק, וּבְאוּתוֹ הִרְצוֹן
וּמַחְשָׁבָה מוֹשֵׁף מְשִׁיכָה וְעוֹשֵׂה
הַמַּעֲשֵׂה שְׂצִרִיף, וְלֹא יִכְלֶה שֵׁם הַמֵּת
מִן הָעוֹלָם.

וְסַתְרָא זֶה, (איוב לד) אִם יָשִׁים אֱלֹהֵי לְבוֹ
רִחוּ וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹהֵי יַאֲסֹף. שְׁהִרֵי וְדָאֵי
הִרְצוֹן וְהַמַּחְשָׁבָה מוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה

מַעֲשֵׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁהִיָּה יוֹדַע
אוּתוֹ הִרְהוּר בְּמָקוֹם שְׁנַדְבַק, בְּאוּתָהּ
הַטְפָה הִרְאֵשׁוּנָה נִשְׁמָרָה לוֹ הַבְּכוּרָה,
שְׂכַתוּב (ד"ה א-ב) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו'.
נִתְּנָה בְּכוּרְתוֹ לְיוֹסֵף. בְּאוּתוֹ מָקוֹם
שְׁהִרְהוּר הִלָּךְ וְנַדְבַק בְּטְפָה הֵיִיא,
שֵׁם נַדְבַק וְנִמְסָרָה אוּתָהּ הַבְּכוּרָה,
וְנִטְלָה הַבְּכוּרָה מֵרְאוּבֵן, וְנִמְסָרָה
לְמָקוֹם שְׁהִרְהוּר נַדְבַק בָּהּ. בְּרַחַל
הִרְהַר וְנַדְבַק הִרְצוֹן - בְּרַחַל נַדְבַקָה
הַבְּכוּרָה, וְהַכֵּל הָזֶר אַחַר הִרְהוּר
וְהַמַּחְשָׁבָה.

לְכוּנָא, וְכֵן בְּכָל אֵינֹן פּוֹלְחָנִין דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִרְהוּרָא
וּמְחַשְׁבָּה עֵבִיד עוֹבְדָא, וּמְשִׁיךְ מְשִׁיכוּ בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ.

וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וְגו'. (שם) תַּנּוּ,
כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לֹא אֶתְבָּרְכָא, אֶלָּא בְּסִטְר יְמִינָא. וּבְגִין כֵּן,
בְּעוֹד דְּאֶתְעַר יְמִינָא לְגַבֵּי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, שְׁמַאלָא לֹא תְּסִייעַ תַּמּוּן.
דְּהֵא יְמִינָא אֲשַׁכַּח עֵילָה בְּהוּא כּוֹס, לְאֶתְעַרָא לְגַבֵּי עֲלָמָא
עֲלָאָה.

וּסְתַרָא דָא, וַיִּלְךְ רְאוּבֵן, דָּא סְטַרָא דְדָרוּם. בְּגִין כֵּן דְּגִלְיָה בְּדָרוּם,
דְּאִיהוּ רִישָׁא לְתַרְיֶסר תַּחֲוּמִין, וְתִיאוּבְתִיָּה דְסִטְר דְרוּם,
לְאַשְׁכַּחָא עֵילָה וְתַקְרוּבָא לְמִטְרוּנִיתָא לְבְּרַכָּא לָהּ.

מַה כְּתִיב, וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה, אֶזְל לְחַפְשָׁא בְּכָל אֵינֹן גְּנִיזִין
דִּילָהּ, וְאַשְׁכַּח בְּהַאי שָׂדֶה אֵינֹן דוּדָאִים, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (שִׁיר
הַשִּׁירִים ז) הַדוּדָאִים נִתְּנוּ רֵית, וְאֵינֹן תַּרִין כְּרוּבִים, דְּאֵינֹן תַּקּוּנִין
דִּילָהּ, לְאֶתְעַרָא אֶתְעַרוּ לְעֵילָא, דְּהֵא בְּכָל אֵינֹן תַּקּוּנִין דְּהַאי שָׂדֶה,
לִית תַּקּוּנָא דִּיתְעַר לְגַבֵּי עֵילָא, בְּר כְּרוּבִים.

לשון הקודש

וְהַפְתָּר תּוּה, וַיִּלְךְ רְאוּבֵן, זֶה צַד
הַדָּרוּם, מִשּׁוּם כֵּן דְּגִלוּ בְּדָרוּם, שֶׁהוּא
רִישׁ לְשָׁנִים עֶשֶׂר הַתַּחֲוּמִים, וְתַשׁוּקְתוּ
שֶׁל צַד הַדָּרוּם לְמִצָּא עֵלָה וְתַקְרַבְתָּ
לְגַבִּירָה לְבִרְךְ אֹתָהּ.

מַה כְּתוּב? וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה.
הֲלֵךְ לְחַפֵּשׂ בְּכָל אֹתָם הַגְּנִזִים שְׁלָה,
וַיִּמְצָא בַּשָּׂדֶה הוּוּ אֹתָם הַדוּדָאִים,
וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר הַדוּדָאִים נִתְּנוּ רֵית,
וְאֹתָם שְׁנֵי כְּרוּבִים שֶׁהֵם הַתַּקּוּנִים
שְׁלָה, לְהַעִיר הַתְּעוּרֹרוֹת לְמַעְלָה,
שֶׁהֲרִי בְּכָל אֹתָם הַתַּקּוּנִים שֶׁל הַשָּׂדֶה
הוּוּ אֵין תַּקּוּן שִׁיעוּרר בְּלַפֵּי מַעְלָה, רַק

וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּכָל מַה שֶׁצְּרִיךְ. וְעַל כֵּן
בְּתַפְלָה צְרִיךְ רְצוֹן וְהִרְהוּר לְכּוּנּוּ, וְכֵן
בְּכָל אֹתָן הַעֲבוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא - הַהִרְהוּר וְהַמְחַשְׁבָּה עוֹשִׂים
מַעֲשֵׂה, וּמוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה בְּכָל מַה
שֶׁצְּרִיךְ.

וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא
דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וְגו'. שְׁנִינּוּ, כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה אֵין מִתְבָּרְכַת אֶלָּא בְּצַד יְמִין,
וּמִשּׁוּם כֵּן, בְּעוֹד שְׁמַתְעוּרר הַיְמִין
לְכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, הַשְּׂמַאל לֹא תְּסִיעַ
לְשֵׁם, שֶׁהֲרִי הַיְמִין מוּצָא עֵלָה בְּכוֹס
הַהֵיא לְעוּרר בְּלַפֵּי הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

סָטֵר דְרוֹם אֵימָתִי אֲתַעַר לְגַבְהָ, לְאַשְׁכַּחַא עֵילָה לְבָרְכָה לָהּ. בִּימֵי קֶצֶיר חֲטִים, בְּזִמְנָא דְפְלִיגַת חוּלְק שְׁלָלָא לְאוּכְלוּסָהָ, וְכִלְהוּ חֲצֵדֵי חֲקֵלָא. מִיַּד וַיָּבֵא אוֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ, סָלִיק רִיחָא, וְאֲתַעְרוּ דְלֵהוּן לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, עֲלָמָא דְאַתְכַּסְיָא, בְּגִין דְאַתַּעַר (נ"א דִּיתַעַר) בְּרַכָּאן לְעֲלָמָא תַתָּאָה.

וְכַד אֲתַבְרַכָּא, אֵינּוֹן דּוּדָאִים נִקְטִין וַיְהִיבִין לְכָל עֲלָמִין, דְכְתִיב, (שיר השירים ז) הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רִיחַ וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים. כַּד אֵינּוֹן נָתְנוּ רִיחַ, הֵהוּא רִיחָא נִקִּיט לֵיהּ סָטֵר דְרוֹם לְאַתַּעְרָא לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, מִיַּד עַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים, וְכָל טוּבָא לָא חָסִיר (ס"א מִכְּלָא) מֵעֲלָמָא.

עֲלָמָא תַתָּאָה לָא אֲתַעַר לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, אֶלָּא כַּד אֵינּוֹן דּוּדָאִים יְהִיבִין רִיחָא לִימִינָא, כִּיּוֹן דְאֵינּוֹן יְהִיבִין רִיחָא לִימִינָא, וַיִּמְינָא אֲתַעַר לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, מִיַּד עֲלָמָא תַתָּאָה אֲתַעַר לְשִׂאָלָא מַה דְאַצְטְרִיף. מַה כְּתִיב, (בראשית ל) וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵךְ, הֵב לִי בְרַכָּאן מֵהֵהוּא אֲתַעְרוּ, דְאֵינּוֹן דּוּדָאִים דְאַתַּעַר לְגַבֵּי סָטֵר יִמִּינָא.

לשון הקודש

הַכְּרוּבִים.

רִיחַ, אוֹתוֹ הָרִיחַ לֹקַח אוֹתוֹ צֵד הַדְּרוֹם לְהַתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. מִיַּד – עַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים, וְכָל טוּב לָא חָסֵר וְהִכְלוּ מֵהָעוֹלָם.

הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן לָא מֵתַעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֶלָּא כִּשְׂאוֹתָם דּוּדָאִים נוֹתְנִים רִיחַ לִימִין. כִּיּוֹן שְׁהֵם נוֹתְנִים רִיחַ לִימִין, וְהֵימִין מֵתַעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מִיַּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן מֵתַעוֹרֵר לְשִׂאָל מַה שְׁצָרִיף. מַה כְּתוּב? וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵךְ. תֵּן לִי בְרַכּוֹת מֵאוֹתָהּ הַהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל

מִתִּי צֵד הַדְּרוֹם מֵתַעוֹרֵר אֵלֶיהָ לְמַצֵּא עֵלָה לְבָרֵךְ אוֹתָהּ? בִּימֵי קֶצֶיר חֲטִים, בְּזִמְן שְׂמַחֲלַקַת חֲלֵק שְׁלָל לְאוּכְלוּסִיָּה, וְכָל קוּצְרֵי הַשָּׂדֶה. מִיַּד – וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ. מֵעֵלָה רִיחַ וְהַתְעוֹרְרוֹתָם לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַנִּכְסָה, מִשׁוּם שְׂמֵעִיר וְשִׁיעוֹרָא בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. וְכֹאֲשֶׁר מֵתַבְּרַכָּת, אוֹתָם הַדּוּדָאִים לֹקַחִים וְנוֹתְנִים לְכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׂכָתוּב הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רִיחַ וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים. כֹּאֲשֶׁר הֵם נָתְנוּ

כִּדִּין עֲלָמָא עֲלָאָה בְּחֻדוּהָ, בְּשַׁעֲשׂוּעַ, אָתִיב לְגַבְהָ, וְאָמַרְתָּ הַמְעַט
 קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי, כְּאֲמָא לְגַבֵּי בְרַתָּא. וְאִי הָכִי בַעֲלָה דְעֲלָמָא
 עֲלָאָה יַעֲקֹב אִיהוּ. לָאוּ הָכִי, אֶלָּא תִיאוּבְתָא דְאַבָּא תְדִיר, לָאוּ
 אִיהוּ, אֶלָּא לְגַבֵּי בְרַתָּא דְנָא, (דְּאִיָּהִי) דְּהָאִי בַת, רְחִימוּ דִּילִיָּה לְגַבְהָ
 תְדִיר, בְּגִין דְּאִיָּהִי בַת יַחֲדָאָה בֵּין שְׂתֵי בְנִין, וְלִכְל אֵינּוּן שְׂתֵי בְנִין,
 פְּלִיג לִוּן חוּלְקִין וְנִבְזֻבְזוּן וּמִתְנָן, וְלָהּ לָא פְּלִיג, וְלִית לָהּ יְרוּתָא
 כְּלוּם, וְעַל כָּל דָּא, אִיהוּ אֲשַׁגַּח בָּהּ בְּתִיאוּבְתָא וְרְחִימוּ יִתִּיר מְכָלָא.

בְּרַחֲמֵי דִּילִיָּה קָרָא לָהּ בַת, לָא סְפִיק לִיָּה דָּא, וְקָרָא לָהּ אָחוּת, לָא
 סְפִיק לִיָּה דָּא, קָרָא לָהּ אִם בְּשׁוּם אֲמִיָּה, לָא סְפִיק לִיָּה דָּא,
 קָרָא לָהּ בְּשִׁמְיָהּ, דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב כח) וְהִחֲכַמָּה מֵאִין תַּמְצָא, חֲכָמָה
 וְדָאִי. וְעַל דָּא, עֲלָמָא עֲלָאָה אָמַרְתָּ לְגַבְהָ, הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי,
 דְּכָל רְחִימוּ דִּילִיָּה אֲתַמְשׁוּךְ לָךְ לְגַבְהָ וְעַל דָּא. בְּשַׁעֲשׂוּעָא וְרְחִימוּ
 אִימָא לְגַבֵּי בְרַתָּא.

מָה אָתִיבַת אִיָּהִי, (בְּרַאשִׁית ל) לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה. בְּכָל אֲתֵר, לָכֵן,
 שְׁבוּעָה אִיָּהִי. יִשְׁכַּב, מֵהוּ יִשְׁכַּב. אֶלָּא שְׁכִיבָה בְּכָל אֲתֵר תְּקוּנָא

לשון הקודש

מִשְׁגִּית בָּהּ בְּתִשׁוּקָה וְאַהֲבָה יוֹתֵר מִן
 הַכֹּל.

בְּאַהֲבָה שָׁלוּ הוּא קוֹרָא לָהּ בַת. לֹא
 הַסְפִּיק לוֹ זֶה, וְקָרָא לָהּ אָחוּת. לֹא
 הַסְפִּיק לוֹ זֶה, קָרָא לָהּ אִם בְּשֵׁם אָמוּ.
 לֹא הַסְפִּיק לוֹ זֶה, קָרָא לָהּ בְּשֵׁמוּ,
 שְׁכַתוּב וְהִחֲכַמָּה מֵאִין תַּמְצָא, חֲכָמָה
 וְדָאִי. וְעַל כֵּן הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אוֹמְרַת
 לָהּ, הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי, שְׁכָל
 אַהֲבָתוֹ נִמְשָׁכָה לָךְ אֲלִיָּךְ וְעַל זֶה,
 בְּשַׁעֲשׂוּעַ וְאַהֲבָה הָאִם אֵל הַבַּת.

מָה הִיא מְשִׁיבָה? לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ

אוֹתָם דוֹדָאִים שְׂמַתְעוּרֵר לְצַד הַיְמִין.
 אִזְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּשִׁמְחָה, בְּשַׁעֲשׂוּעַ,
 מְשִׁיב אֲלִיָּהּ, וְאוֹמְרַת הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת
 אִישִׁי, כְּאִם אֵל בַּתָּהּ. וְאִם כֵּךְ, בַּעֲלָה
 שָׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא יַעֲקֹב? לֹא כֵךְ,
 אֶלָּא תִשׁוּקַת הָאֵב תְּמִיד אִינָה אֶלָּא
 כְּלַפֵּי הַבַּת הַזֶּה, וְשִׁיאוֹ שְׁהַבַּת הַזֶּה
 אַהֲבָתוֹ אֲלִיָּהּ תְּמִיד, מְשׁוּם שֶׁהִיא בַת
 יַחֲדָה בֵּין שְׁשֵׁה בְנִים, וְלִכְל אוֹתָם
 שְׁשֵׁת הַבְּנִים חֵלֶק לָהֶם חֲלָקִים
 וְאוֹצְרוֹת וּמִתְנֻנּוֹת, וְלָהּ לֹא חֵלֶק, וְאִין
 לָהּ יִרְשָׁה כְּלוּם, וְעַל כָּל זֶה הוּא

דְּנוּקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, לְאַעְלָא בְּהַ צִיּוּרָא דְאַתּוּן כְּלָהוּ, וְדָא אִיהוּ
 יִשְׁכַּב, י"ש כ"ב. י"ש דָּא אִיהוּ עֲלֵמָא עֲלָאָה, (ס"א כ"ב רזא) רְזָא
 דְּאוּרִייתָא נְקוּדָה טְמִירָא, דְּאַתְעֵר לְגַבְהָ כ"ב אַתּוּן, וְדָא הוּא
 יִשְׁכַּב, י"ש עֲלֵמָא דְאַתִּי, דְּכְתִיב, (משלי ח) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. כ"ב
 נְקוּדָה עֲלָאָה דְאַעִיל כָּל כ"ב אַתּוּן. רְזָא דְכָל אוּרִייתָא. וְדָא הוּא
 יִשְׁכַּב, יִשְׁכַּב עֲמָךְ יַעֲקֹב לָא כְתִיב, אֲלָא יִשְׁכַּב עֲמָךְ. הַהוּא טְמִירָא
 דְּאַתְחֲזִי לְאַתְעֵרָא לְגַבְהָ, וְכֻלָּא בְּאַתְעֵרוּ דְּאִינוּן (דְּכוּלָּהוּ) דוּדָאִים,
 וְכֻלָּא כְתִיב בְּרַחֲמֵימוּ.

(בראשית ל) וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרְב. וַיָּבֵא יַעֲקֹב, דָּא תַּפְאָרְתָּ
 קַדִּישָׁא, מֵהַהוּא שְׂדָה דְּנָקִיט כָּל בְּרַכָּאן, דְּכְתִיב בִּיהַ (בראשית כז)
 אֲשֶׁר בָּרַכּוּ יִי. בְּעָרְב, אֲמַאי בְּעָרְב, אֲלָא בְּעָרְב, דְּכְתִיב, (בראשית
 כד) וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרְב. בְּזִמְנָא דְּאַתְעֵר יַצְחָק
 אָבוּי לְגַבֵּי הַאי שְׂדָה, וְנָקִיט לֵיהַ, דְּהַא יַצְחָק לָא אַתְעֵר לְגַבֵּי
 הַאי שְׂדָה, כִּיּוֹן דְּאַסְתַּלַּק יַעֲקֹב מִתַּמָּן בְּעָרְב, שְׂבִיק הַאי שְׂדָה
 לְיַצְחָק אָבוּי, וְאִיהוּ סְלִיק בְּהַהוּא זְמַנָּא לְגַבֵּי עֵילָא.

לשון הקודש

שְׂרָאוּי לְהַתְעוּרָר אֲלֵיהַ, וְהַבֵּל
 בְּהַתְעוּרָרוֹת שֶׁל אוֹתָם וְשֶׁבְלָם דוּדָאִים,
 וְהַבֵּל כְּתוּב בְּאַהֲבָה.

וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרְב. וַיָּבֵא
 יַעֲקֹב - זו תַּפְאָרְתָּ הַקְדוּשָׁה, מֵאוֹתָהּ
 הַשְּׂדָה שְׁלוֹקַתָּ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת,
 שְׂפָתוֹב כּוּ אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה' בְּעָרְב, לְמַה
 בְּעָרְב? אֲלָא בְּעָרְב שְׂפָתוֹב (בראשית כד)
 וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרְב.
 בְּזִמְן שְׁהַתְעוּרָר יַצְחָק אָבוּי לְשְׂדָה הַזוּ
 וְלָקַח אוֹתוֹ, שְׁהֵרִי יַצְחָק לָא מִתְעוּרָר
 לְשְׂדָה הַזוּ. כִּיּוֹן שְׁהַסְתַּלַּק יַעֲקֹב מִשָּׁם
 בְּעָרְב, הַשְּׂאִיר אֶת הַשְּׂדָה הַזוּ לְיַצְחָק

הַלְיָלָה. בְּכָל מְקוֹם לְכֹן הִיא שְׂבוּעָה.
 יִשְׁכַּב, מַה זֶה יִשְׁכַּב? אֲלָא שְׂבִיבָה
 בְּכָל מְקוֹם הִיא תְּקוּן הַנְּקֻבָּה לְזָכֵר
 לְהַכְנִים בְּהַ צִיּוּר שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת.
 וְהוּא יִשְׁכַּב, י"ש כ"ב. י"ש זְהוּ הָעוֹלָם
 הָעֲלִיוֹן, וְכ"ב סוּדוּ הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה,
 נְקֻדָּה טְמִירָה שְׂמִתְעוּרָרִים אֲלֵיהַ כ"ב
 אוֹתִיּוֹת. וְהוּא יִשְׁכַּב. י"ש - הָעוֹלָם
 הַבָּא, שְׂפָתוֹב (משלי א) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי
 יֵשׁ. כ"ב - נְקֻדָּה עֲלִיוֹנָה שְׂמִכְנִיסָה כָּל
 כ"ב הָאוֹתִיּוֹת, הַסּוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.
 וְהוּא יִשְׁכַּב. לָא כְתוּב יִשְׁכַּב עֲמָךְ
 יַעֲקֹב, אֲלָא יִשְׁכַּב עֲמָךְ, אוֹתוֹ הַטְּמִיר

מה כתיב, (בראשית ל) ותצא לאה לקראתו. אמא עלאה לגבי ברא
 יחידא. ותאמר אלי תבוא, תחות גדפאי לברכא לך, ולרוואה
 לך בתפנוקין ועדונין עלאין. הא עידן רעוא וענוגא למיהב לך
 נייחא דרוחא עלאה, לגבי ההוא שדה, עד לא יתוקד בתוקפא
 דיצחק.

כיון דנקטא ליעקב תחות גדפאה, כדין (שם) וישכב עמה בלילה
 הוא. הוא, דסתים מכלא, הוא. דכל ברכאן וכל קדושין נפקי
 מתמן. יעקב לא כתיב אלא הוא. מאן דאתחזי לאתערא לגבה.

ועד דלא זמין לגבה תחות גדפאה, מאן דנקיט אינון קדישאן
 (קדושאן) וברכאן לא אתמלי מנקודה טמירא, ההוא עלמא
 עלאה. ועל דא דודאים מתערי כלא, וכלא כגוונא דרזא עלאה.
 ראובן מאי ראובן, קדשא ברין הוא שוי שמקו בארעא, דכתיב
 (תהלים מו) לכו חזו מפעלות יי אשר שם שמות בארץ.

ויקח לו יעקב מקל לבנה וגו', (בראשית ל) מתניתין, רעותא דעובדא,
 קטרי דמהימנותא, קל קלא דקליא אתער מעילא לתתא, אנו

לשון הקודש

יעקב, אלא הוא, מי שראוי להתעורר
 אליה.

וטרם מזמן אליה תחת כנפיה, מי
 שלוקח אותם הקדושים והקדושות
 והברכות, לא מתמלא מהנקדה
 הפמירה, העולם העליון ההוא. ועל כן
 הדודאים מעוררים הכל, והכל כמו
 שפוד עליון. ראובן, מה זה ראובן?
 הקדוש ברוך הוא שם שמות בארץ,
 שבתוב (תהלים מו) לכו חזו מפעלות ה'
 אשר שם שמות בארץ.

ויקח לו מקל לבנה וגו'. משנה. הרצון

אביו, והוא עלה פאותו הזמן למעלה.
 מה כתוב? ותצא לאה לקראתו. האם
 העליונה, לבן היחיד. ותאמר אלי
 תבוא, תחת כנפי, לברך אותך
 ולהרוות אותך בתפנוקים ועדונים
 עליונים. הנה עת רצון וענג לתת לך
 נחת רוח עליונה לאותה השדה טרם
 שישרף בחזק של יצחק.

כיון שלקחה את יעקב תחת כנפיה,
 אז וישכב עמה בלילה הוא. הוא –
 שנסתר מן הכל. הוא – שכל הברכות
 וכל הקדושות יוצאות משם. לא כתוב